803/08

Den 22. september 2008 blev i sag nr. 73.130:

xxxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har husforsikring med retshjælpsdækning i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn til retshjælpsdækning til syn og skøn i en sag mod selskabet vedrørende reparation af den forsikrede ejendoms undertag i forbindelse med en anerkendt stormskade.

Selskabet har afvist at give forhåndstilsagn med henvisning til, at forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1, om rimelig grund til at føre proces.

Klagerens advokat har i skrivelse af 20/12 2007 over for nævnet nærmere redegjort for sagen:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. ...
> Forsikringstager har tegnet husforsikring med retshjælpsdækning i Forsikringsselskabet Codan og klager over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til afholdelse af syn og skøn og muligvis søgsmål i forbindelse med en tvist mod selskabet i forbindelse med selskabets afvisning af at yde erstatning for forhold der udspringer af stormskade 1999.
>
> Ankenævnet for Forsikring afsagde den 10. april 2007 kendelse om at klageren ikke har krav på yderligere erstatning i forbindelse med stormskaden i 1999. Ankenævnets kendelse har nr. 69.486. ...
>
> Med henblik på at føre sagen ved de civile domstole anmodede klagers advokat ved skrivelse af 14. maj 2007 Forsikringsselskabet Codan om tilsagn om retshjælp. ...

Det fremgår heraf at Forsikringsselskabet Codan ved skrivelser af 10. oktober 2007 samt 20. november 2007 meddeler afslag på at yde retshjælp under henvisning til, at spørgsmålet allerede har været prøvet ved Ankenævnet for Forsikring og der ikke har fået medhold i sin klage samt at der heller ikke ses at være rimelig grund til at afholdelse af syn og skøn.

For det første ses det af den foreliggende ankenævnspraksis, at det ikke er et argument i sig selv, at Ankenævnet for Forsikring ikke har givet klager medhold.

For det andet finder klager at der er rimelig grund til at afholde syn og skøn i sagen og eventuelt føre sag mod selskabet.

Den foreliggende tvist mellem klager og selskabet udspringer af at selskabet i forbindelse med stormen i 1999 anerkendte skader på klagers beboelsesejendom og klagers garage, nærmere undertage, som dækningsberettigede skader. Garagens undertag blev udskiftet, men uvist af hvilke årsager, anviste selskabets konsulent at beboelsens undertag ikke skulle udskiftes, men alene repareres og anviste i den forbindelse tapening af opståede revner. Selskabet anmodede klager om at indhente tilbud på dels udskiftning dels tapening. I 2005 konstaterer klager at tapen er sluppet. Reparationen har således ikke virket efter hensigten og klager har ved henvendelse til flere sagkyndige fået oplyst at tapening er aldeles uegnet som reparationsmetode i det foreliggende tilfælde. Desuagtet afviser selskabet yderligere erstatning efter en besigtigelse den 25. november 2005, nu under henvisning til at undertaget er udtjent og at den reparation, der blev foretaget i 2000 var en midlertidig reparation.

Tvisten drejer sig således om, hvorvidt en af selskabet anvist metode til udbedring af stormskade var anerkendt og egnet til formålet, hvilket kræver indhentning af sagkyndige erklæringer, idet der består en uenighed mellem parterne dels om udbedringsmetodens egnethed, dels om undertagets restlevetid. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke forelå sagkyndige erklæringer til brug for Ankenævnets behandling af sagen. En sagkyndig vurdering af metodens egnethed og undertagets restlevetid er nødvendige forudsætninger for sagens afgørelse og udfaldet af en syns- og skønsforretning må antages at have afgørende betydning for, hvorvidt selskabet er pligtig at yde yderligere erstatning. Såfremt et syn og skøn måtte give klager medhold i, at den anviste metode var uegnet drejer tvisten sig dernæst om, hvorvidt selskabet er berettiget til at afslå erstatning med den begrundelse at taget nu er udtjent, forudsat at syn- og skønserklæringen er enig med selskabet heri. Det forekommer urimeligt at selskabet dersom en anvist metode viser sig uegnet kan 'reddes' af, at reparationens genstand i mellemtiden har udstået sin levetid, særlig henset til det faktum at levetid, endsige fradrag i henhold til forsikringsbetingelsernes bemærkninger om nyværdierstatning og fradrag for værdiforringelse, ikke blev gjort gældende af selskabet i forbindelse med anerkendelse af skaden i 1999.

Sagen må anses for principiel, idet den udover spørgsmålet om en udbedringsmetodes egnethed tillige skal tage stilling til, hvorvidt selskabet kan afvise at yde yderligere erstatning, jf. ovenfor nævnte betragtninger. Det er klagers opfattelse at det må anses for irrelevant, hvordan undertagets beskaffenhed er på tidspunktet, hvor det konstateres at den anviste metode ikke viste sig egnet, når selskabet oprindelig har anerkendt skaden som dækningsberettiget uden fradrag af nogen art.

Det kan derfor ikke anses for urimelig omkostninger til under en retssag at få prøvet ovennævnte principielle tvist, herunder i første omgang afholdelse af syn og skøn, ligesom der må anlægges en særdeles kritisk vurdering af et afslag, når der er tale om afslag til at føre sag mod selskabet selv.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
Tilsagn om at yde klager retshjælpsdækning til i første omgang rimelige omkostninger ved syn og skøn."

Selskabet har i svarskrivelse af 28/1 2008 til nævnet anført:

"For så vidt angår sagens fakta og anbringender henvises i det hele til vores redegørelse i hovedsagen.

Af supplerende bemærkninger kan vi tilføje, at vi ikke finder at klager har sandsynliggjort at en retssag endsige indhentelse af en skønserklæring vil falde ud til hans fordel.

Selvom en skønsmand måtte komme frem til at reparationen ud fra en teoretisk betragtning var uegnet, er det irrelevant, når reparationen rent faktisk har holdt mere end 5 år, og således udover tagets normale levetid.

Vores kundes advokat antager endvidere fejlagtigt, at vores kunde er berettiget til at få oplagt et fuldstændigt nyt undertag uden fradrag for værdiforringelse, hvis det kan dokumenteres, at den foretagne reparation har været uegnet.

Dette er imidlertid ikke korrekt.

Hvis undertaget skulle have været udskiftet i 1999, kunne der med hjemmel i forsikringsbetingelserne have været afskrevet med i hvert fald 80 % i erstatningen, idet undertaget på det pågældende tidspunkt må anses for at have udlevet den væsentligste del af sin normale levetid.

Vores kunde ses således under alle omstændigheder ikke at have lidt et erstatningsberettiget tab, idet den foretagne reparation har givet vores kunde yderligere 5 års levetid på hans tag.

På det foreliggende grundlag kan vi i henhold til retshjælpsvilkårenes § 5, stk. 1, ikke meddele forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, men hvis vores kunde alligevel gennemfører sagen med et gunstigt udfald, er vi indstillet på at tage sagen op til fornyet vurdering."

Hertil er klagerens advokat i skrivelse af 11/2 2008 fremkommet med følgende bemærkninger:

"Codan udtaler sig i skrivelsen, hvad der kan lægges til grund under en kommende sag vedrørende netop spørgsmål, som bestrides fra min klients side og som ikke fra Codans side er dokumenteret og som et syn og skøn netop skal afklare.

Codan anfører, at en vurdering af reparationens egnethed er irrelevant, når taget har holdt mere end 5 år og således ud over tagets normale levetid.

Codan forudsætter hermed at taget har udstået sin levetid. Dette er imidlertid netop et af tvistpunkterne. Syns- og skønsmanden anmodes i temaet spørgsmål 3 om at forholde sig til den skønnede levetid af et undertag af den pågældende type.

Herudover bestrides det at reparationen har holdt 1 5 år, henset til at tapens klæbeevne forsvinder ved høje temperaturer, hvorfor det har formodningen for sig at tapen har sluppet på et tidligt tidspunkt efter reparationstidspunktet.

Codan anfører desuden, at forsikringsselskabet kunne have foretaget afskrivning.

Hertil bemærkes for det første, at der ikke er belæg for en afskrivning på 80 %. For det andet skal forsikringsselskabet i henhold til egne forsikringsbetingelser pkt. 26 godtgøre forøgede byggeudgifter, som følge af bygningsmyndighedernes krav i henhold til gældende bygningsreglement. Dette skal sammenholdt med, at afskrivning kun kan vedrøre arbejdsløn og materialer for de bygningsdele, der er beskadigede og ikke tillige for den del af arbejdet/materialerne som er en nødvendig følge af udbedring i henhold til gældende bygningsreglement if. herved Ankenævnets kendelse nr. 58.644, som vedlægges i kopi.

Undertaget skulle i henhold til gældende bygningsreglement udføres med afstandslister til lægter. En udskiftning af undertaget under de foreliggende forhold indebærer i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 26 en pligt til udførsel med afstandslister, ligesom taget nødvendigvis må afmonteres. Dette er udgiftsposter, som forsikringsselskabet ikke kan foretage afskrivning i.

Der er således ikke fra Codans side anført forhold, som afgørende taler imod berettigelsen af et syn og skøn. Hertil bemærkes at det forekommer helt uantageligt, såfremt retshjælpsforsikringsselskabet skal kunne kræve, at man forud for sagsanlæg og uden afholdelse af syn og skøn, som er et sædvanligt og nødvendigt skidt i sager af denne karakter, skal kunne dokumentere sit krav i sin helhed. Det er ikke retshjælpsordningens formål alene at dække, hvor man er sikker på at vinde, men hvor der er en rimelig udsigt til at vinde.

Herudover skal jeg i øvrigt henholde mig til det i klagen anførte."

Advokatens skrivelse har givet selskabet anledning til i skrivelse af 25/2 2008 at fremkomme med følgende bemærkninger:

"For så vidt angår tagets levetid, så fremgår det af ankenævnspraksis, at der regnes med en generel levetid på* denne type undertag på ca. 20-25 år, jf. eksempelvis ak 51.994, 69.235 og 69.899.

Der er ikke fremlagt nogen former for dokumentation for, at det aktuelle undertag skulle have en væsentlig længere levetid, hvorfor et syn og skøn vil have karakter af en undersøgelse af, om der rent teknisk er belæg for at påstå at levetiden skulle være væsentligt længere.

Sådanne undersøgelsesomkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen.

For så vidt angår afskrivningen, så vil etablering af afstandslister udgøre en ubetydelig del af udbedringsomkostningerne, hvorfor det ikke har den store betydning om der isoleret set vil kunne afskrives på denne del.

Vi bemærker dog, at omkostninger til evt. lovliggørelse forudsætter dels et kommunalt påbud herom i henhold til bygningslovgivningen, og dels er en sådan forøget byggeudgift kun dækket, hvis der ydes erstatning efter fuld og nyværdi, hvilket næppe kommer på tale i den aktuelle situation.

Omkostninger til etablering af afstandslister er således ikke en omkostning der er dækket på forsikringen.

Det er korrekt, at der ikke afskrives på de- og genmontering af betontagstenene, hvis disse i øvrigt er ubeskadigede, og der ikke i øvrigt er grundlag for at gøre værdiforringelse gældende på disse.

Vi skal bemærke, at vi ikke i vores tidligere besigtigelser har fokuseret på dette problem, og dermed ikke konkret har taget stilling til, om tagbelægningen er værdiforringet med 80 % eller evt. en mindre andel, idet det hidtil har været og for så vidt fortsat er vores opfattelse, at denne diskussion ikke er afgørende for sagens afgørelse.

Vi fastholder vores afgørelse, og kan idet hele henholde os til det tidligere anførte."

Nævnet har fået fotos forelagt.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Omkostninger, som ikke er afhold med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke stå i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at der i overensstemmelse med det af selskabet anførte ikke findes rimelig grund til at udmelde syn og skøn, hvorfor nævnet ikke kan pålægge selskabet at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning hertil.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen